

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 104

Sura al-Humazah - Vers 1

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

- وَيْلٌ — wayl(un) — ve / olycka / fördömelse
- لِّكُلِّ — li-kulli — över varje
- هُمَزَةٍ — humazah — baktalare / hånare (med ord eller blickar)
- لُّمَزَةٍ — lumazah — förtalare / smädare (med gester eller handlingar)

Teologisk innebörd:

Versen inleder suran med en kraftfull **fördömelse av dem som baktalar, hånar och förtalar andra** – både med ord och subtila uttryck. Orden "humazah" och "lumazah" har snarlik betydelse men enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** "humazah" är den som baktalar i någons frånvaro, "lumazah" den som hånar öppet.
- **Ibn Kathir:** båda orden syftar på **människor som skadar andras rykte – med tunga, blick eller handling.**
- **al-Jalalayn:** det handlar om **moralisk korruption genom hån och förakt.**

- **al-Sa'di:** detta är ett tecken på högmod, förakt och brist på respekt för människors värdighet.

Bernström tolkar det som en **moralisk varning mot social destruktivitet**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en fördömelse av dem som bygger sin status på att förnedra andra**.

Teologiskt visar versen att **språkligt och socialt förtryck är allvarliga synder**, och att **Gud skyddar människors värdighet mot förtal, hån och baktal**.

Sura al-Humazah - Vers 2

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

- الَّذِي — alladhi — den som
- جَمَعَ — jama'a — samlade
- مَالًا — malan — rikedom / pengar
- وَعَدَّدَهُ — wa-'addadahu — och räknade den / höll räkning på den

Teologisk innebörd:

Versen beskriver **karaktären hos den fördömde**: en person som **samlar rikedom och räknar den om och om igen**, vilket antyder **girighet, självtillräcklighet och materialism**. Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** han samlar rikedom utan att använda den i gott syfte - bara för att räkna och visa upp.
- **Ibn Kathir:** detta är en person som är **besatt av sin förmögenhet och tror att den ger honom status och trygghet**.
- **al-Jalalayn:** han räknar sin rikedom gång på gång - som om den vore hans enda värde.
- **al-Sa'di:** detta är ett tecken på hjärtats sjukdom - att älska pengar mer än rättfärdighet.

Bernström tolkar det som en **kritik mot materialistisk livssyn**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **ett varningstecken för att rikedom kan bli en avgud**.

Teologiskt visar versen att **rikedom i sig inte är problemet - utan att samla den utan syfte, utan tacksamhet, och utan att dela med sig**. Det är en påminnelse om att **pengar som inte leder till godhet blir en börda - inte en**

välsignelse.

Sura al-Humazah – Vers 3

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُۥ

- يَحْسَبُ — yahsabu — han tror / antar
- أَنَّ — anna — att
- مَالَهُۥ — malahu — hans rikedom
- أَخْلَدَهُۥ — akhladahu — har gjort honom odödlig / evig

Teologisk innebörd:

Versen avslöjar **den inre illusionen hos den materialistiske människan**: han tror att hans rikedom kommer att **ge honom evigt liv eller bestående status**. Ordet **”akhladahu”** kommer från roten *kh-l-d*, som betyder **att vara evig eller beständig** – alltså en **illusion om odödlighet genom ägodelar**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari & Ibn Kathir**: han tror att hans rikedom kommer att rädda honom från döden eller straff.
- **al-Jalalayn**: han tror att hans pengar kommer att ge honom evig trygghet.
- **al-Sa’di**: detta är **ett tecken på högmod och förnekelse av livets verkliga natur**.

Bernström tolkar det som en **psykologisk och existentiell blindhet**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en varning mot att sätta sin tillit till det materiella istället för det andliga**.

Teologiskt visar versen att rikedom inte ger evighet – och att den som tror **det har förlorat kontakten med livets sanna syfte**. Det är en påminnelse om att **odödlighet inte köps** – den förtjänas genom tro och rättfärdighet.

Sura al-Humazah – Vers 4

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

- كَلَّا — kalla — Nej! / Absolut inte! (avvisande, starkt förnekande)
- لَيُنْبَذَنَّ — layunbadhanna — han ska kastas / slungas

- فِي — fi — i / till
- الْحُطْمَةُ — al-hutamah — al-Hutamah (det krossande / förintande)

Teologisk innebörd:

Versen markerar en **dramatisk vändning**: den girige, hånfulla människan som tror att rikedom ger evighet, ska istället **kastas i al-Hutamah** – ett namn på **helvetet**, särskilt dess **förintande aspekt**. Ordet "hutamah" kommer från roten *h-t-m*, som betyder **att krossa, bryta sönder, förinta** – alltså en plats där **allt högmod och illusioner bryts ner**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari & Ibn Kathir**: al-Hutamah är en del av helvetet där själen krossas – inte bara kroppen.
- **al-Jalalayn**: det är en plats där **straffet är brutalt och förintande**.
- **al-Sa'di**: detta är **en bild för hur syndens konsekvenser slår sönder människans falska trygghet**.

Bernström tolkar det som en **existentiell och moralisk krossning av illusionen**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en plats där själens arrogans bryts ner till ödmjukhet – genom straff**.

Teologiskt visar versen att **den som sätter sin tillit till rikedom och hånar andra, kommer att möta en plats där allt detta förintas**. Det är en påminnelse om att **Guds dom är rättvis, och att högmod inte överlever inför sanningen**.

Sura al-Humazah – Vers 5

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ

- وَمَا — wa-ma — och vad
- أَدْرَاكَ — adraka — får dig att veta / har låtit dig förstå
- مَا — ma — vad
- الْحُطْمَةُ — al-hutamah — al-Hutamah (det krossande / förintande)

Teologisk innebörd:

Versen ställer en **retorisk fråga till Profeten (och tillhöraren)**: *Vet du vad al-Hutamah är?* Detta är en stilistisk Qur'anisk teknik som används för att **förstärka allvaret i det som följer – en förklaring av helvetets natur**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari & Ibn Kathir:** frågan är en förberedelse för att beskriva något fruktansvärt – en plats som krossar både kropp och själ.
- **al-Jalalayn:** det är en **förintande eld som bryter ner människans arrogans.**
- **al-Sa'di:** detta är en **pedagogisk upptrappning – för att väcka insikt och rädsla.**

Bernström tolkar det som en **retorisk förstärkning av helvetets allvar**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en påminnelse om att människan inte fullt ut kan förstå Guds straff utan uppenbarelse.**

Teologiskt visar versen att **helvetet inte är en abstrakt idé – det är en verklighet som kräver allvarlig reflektion**, och att **Guds ord väcker insikt genom både varning och förklaring.**

Sura al-Humazah – Vers 6

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

- نَارُ — naru — eld
- اللَّهُ — Allah(i) — Guds
- الْمَوْقَدَةُ — al-muqadah — den antända / den som är tänd / flammande

Teologisk innebörd:

Versen förklarar vad al-Hutamah är: **Guds flammande eld** – inte vilken eld som helst, utan en **eld tänd av Gud själv**, med en intensitet bortom mänsklig förståelse. Ordet **”al-muqadah”** kommer från *w-q-d*, vilket betyder **att tända, sätta eld på, hålla vid liv** – alltså en **ständig, aktiv, brinnande eld.**

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari & Ibn Kathir:** detta är en eld som aldrig slocknar – den är evig och gudomligt underhållen.
- **al-Jalalayn:** den är tänd av Gud – inte av människor – vilket gör den mer fruktansvärd.
- **al-Sa'di:** detta är **en eld som är både fysisk och andlig – den bränner kropp och själ.**

Bernström tolkar det som en **symbol för Guds rättvisa och straff**, medan

Abdullah Yusuf Ali ser det som en eld som avslöjar och förintar själens arrogans.

Teologiskt visar versen att Guds straff är aktivt, rättvist och evigt, och att den som hånar, samlar rikedom utan ansvar, och tror sig vara odödlig – möter en eld som är tänd av Gud själv.

Sura al-Humazah – Vers 7

أَلَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ

- أَلَّتِي — allati — som / den som
- تَطَّلِعُ — tattali‘u — stiger upp till / når / tränger in i
- عَلَى — ‘ala — över / mot / in i
- الْأَفْئِدَةِ — al-af'idah — hjärtan / inre själar

Teologisk innebörd:

Versen avslutar suran med en chockerande och djup bild av helvetets eld: den tränger in i hjärtat, inte bara kroppen. Ordet "af'idah" syftar på hjärtats inre – platsen för känslor, tro och medvetande. "tattali‘u" betyder att nå upp till, tränga in i, avslöja eller påverka – alltså en eld som inte bara bränner huden, utan genomsyrar själen.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari & Ibn Kathir: elden når människans innersta – där hennes högmod, girighet och hån har botten.
- al-Jalalayn: den tränger in i hjärtat – där tron borde ha funnits.
- al-Sa‘di: detta är ett straff som motsvarar syndens källa – hjärtats fördärv.

Bernström tolkar det som en existentiell bild av hur straffet riktas mot det moraliska centrum, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som ett tecken på att Guds dom är både fysisk och andlig – den avslöjar och renar.

Teologiskt visar versen att syndens rot sitter i hjärtat – och därför riktas straffet dit. Det är en påminnelse om att yttre handlingar som hån, girighet och arrogans har en inre källa – och Gud dömer helheten.

Sura al-Ma‘un – Vers 8

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ

- إِنَّهَا — innaha — sannerligen den (syftar på helveteselden)
- عَلَيْهِمْ — ‘alayhim — över dem / mot dem
- مُّوَصَّدَةٌ — mu’sadah — tillsluten / förseglad / stängd helt

Teologisk innebörd:

Versen avslutar suran med en **bild av helvetets eld som är helt tillsluten över de fördömda** – alltså ingen flykt, ingen lindring, ingen öppning. Ordet ”mu’sadah” kommer från ’-s-d, vilket betyder **att stänga, låsa, försegla** – en bild av **total instängdhet och evigt straff**.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari & Ibn Kathir: elden är som en **förseglad kammare** – de är instängda utan möjlighet att komma ut.
- al-Jalalayn: den är **sluten över dem** – som ett lock över en gryta.
- al-Sa’di: detta är **ett straff som är både fysiskt och psykologiskt** – utan hopp eller öppning.

Bernström tolkar det som en **existentiell bild av total förlorad frihet**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **metafor för att syndens konsekvenser är slutna och ofrånkomliga**.

Teologiskt visar versen att **helvetet inte bara är smärta** – det är också **instängdhet, isolering och förlorat hopp**, och att **de som förnekar tron och vägrar hjälpa andra möter ett straff som är både rättvist och slutgiltigt**.

Sura al-Humazah – Vers 8

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ

- إِنَّهَا — innaha — sannerligen den (elden)
- عَلَيْهِمْ — ‘alayhim — över dem / mot dem
- مُّوَصَّدَةٌ — mu’sadah — tillsluten / förseglad / helt stängd

Teologisk innebörd:

Versen beskriver **helveteselden (al-Hutamah)** som något **förseglat över de fördömda** – en plats där **ingen flykt är möjlig**. Ordet ”mu’sadah” kommer från ’-s-d, vilket betyder **att stänga, låsa, försegla** – alltså en **sluten och**

kvävande plats, där straffet är både fysiskt och existentiellt.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari & Ibn Kathir**: elden är låst över dem som ett lock – de är instängda utan hopp.
- **al-Jalalayn**: det är en förseglad kammare – ingen öppning, ingen lindring.
- **al-Sa'di**: detta är ett straff som är totalt – både kroppsligt och själsligt, utan flyktväg.

Bernström tolkar det som en **bild av total instängdhet och förlorad frihet**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en metafor för att syndens konsekvenser är slutna, ofrånkomliga och rättvisa**.

Teologiskt visar versen att **helvetet inte bara är eld – det är också isolering, förtvivlan och förlorat hopp**, och att **de som föraktar andra, samlar rikedom utan ansvar och tror sig vara odödliga**, möter en plats där deras illusioner förseglas för evigt.

Sura al-Humazah – Vers 9

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

- فِي — fi — i / inom
- عَمَدٍ — ‘amad(in) — pelare / stolpar / pålar
- مُمَدَّدَةٍ — mumaddadah — utdragna / utsträckta / förlängda

Teologisk innebörd:

Versen avslutar suran med en **bild av helvetets struktur**: de fördömda är **instängda i en förseglad eld, inom utdragna pelare**. Detta förstärker bilden från vers 8 – inte bara är elden tillsluten, utan den är **förankrad med pelare som gör instängningen total**.

Ordet ‘amad betyder **pelare eller stolpar**, och **mumaddadah** antyder att de är **långa, utdragna eller utsträckta** – vilket enligt tafsir kan syfta på:

- **fysiska pelare som håller elden instängd**
- **symboliska pelare av straff, evighet eller förtvivlan**

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari & Ibn Kathir: pelarna är av eld eller järn – som låser in de fördömda i en kammare utan flykt.
- al-Jalalayn: de är långa pelare som gör instängningen total – en bild av evigt straff.
- al-Sa'di: detta är en förstärkning av att straffet är både fysiskt och psykologiskt – utan öppning, utan slut.

Bernström tolkar det som en metafor för evig instängning och förlorad frihet, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en bild av hur syndens konsekvenser är strukturellt förankrade – inte tillfälliga.

Teologiskt visar versen att helvetet är inte bara eld – det är en plats byggd för instängning, förtvivlan och evighet, och att de som hånar, förtalar, samlar rikedom utan ansvar och tror sig vara odödliga – möter en struktur där deras illusioner krossas och förseglas.

[KAPITEL 104](#)

[«KOMMENTARER PÅ BERÄTTELSEN OM MOSES](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 103»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)